

fattede det, at det var den største og vigtigste af de Sager, der ligge for den nuværende Regering, at arbejde for. Deri er jeg ganske enig med den højtærede Konseilspræsident. Jeg skal lige saa lidt som den højtærede Konseilspræsident komme ind paa at udtale noget om, hvorledes en saadan Ordning maatte være, men jeg accepterer med Glæde og Tilfredsstillelse de alvorlige og paa mange Punkter lovende Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Minister. Jeg vil paa dette Punkt haabe, at det maa være den ny Regering beskaaret at finde Midler og Veje, hvorigennem vi kunne komme til en Ordning, der kan tilfredsstillende ikke alene Regeringen og Lovgivningsmagten, men Landets Befolkning i sin Helhed.

Den højtærede Konseilspræsident omtalte dernæst i Forbindelse med Forsvars-sagens Ordning den ganske naturlige Ting, at vi i vort lille Land vilde Voldgift i Stedet for Krig, vilde Neutralitet i Stedet for at kaste os ind i farefulde Tilstande. Derom ere vi vel alle enige. Men jeg skal paa dette Punkt dog nævne, at jeg sætter stor Pris paa den Udtalelse, der kom fra den højtærede Konseilspræsident, at efter hans Mening — og den har jo fra nu af en meget stor Betydning, da den højtærede Konseilspræsident sidder inde med begge Forsvarsministres Portefeuiller — vil det ikke være hensigtsmæssigt eller rigtigt, om vi ordnede vort Forsvar saaledes, at det var ubrugeligt i en Krig. Derom er jeg ganske enig med den højtærede Minister, og jeg vil haabe, at det vil lykkes den højtærede Minister at finde saadanne Udveje, at man kan komme til en Ordning, der, som jeg nævnte før, kan tilfredsstillende Befolkningen i sin Helhed.

Naar den højtærede Konseilspræsident endvidere udtalte med Hensyn til Valgkredsordningen, at efter hans Skøn vilde den bedste og heldigste Ordning foregaa ved en Grundlovsforandring, er jeg ogsaa deri enig med Ministeren. Jeg skønner heller ikke, at det baader os i vort lille Land at faa en meget betydelig Forhøjelse af Medlemstallet indenfor Folketinget og jeg er derfor enig i, at kan man komme den besværlige Vej, som jeg erkender, at en Grundlovsforandring er, saa at man derved kan skaffe større Ligelighed til Veje, noget, der bør skaffes, saa forekommer det mig at være den heldigste Løsning.

Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvad andre ærede Talere have befattet sig med, at drage en Parallel mellem den af-

gaaede og den tiltrædende Regering. Jeg tror ikke og er i alt Fald ikke bleven overbevist om, at det er nogen Fremgang eller nogen Forbedring, at vi ere komne fra den afgaaede Regering over til den nuværende, men jeg er lige saa lidt overbevist om det modsatte. Derfor er det eneste, jeg kan sige paa den lille Gruppens Vegne, jeg har den Ære at repræsentere, at vi ville overfor denne Regering som overfor enhver Regering, der har Hans Majestæt Kongens Tillid, støtte alt hvad vi kunne anse for at være forsvarligt overfor Landets Befolkning, ganske bortset fra de Personer, som i det givne Øjeblik beklæde Stillingen som Hans Majestæts Repræsentanter. Vi ville lige saa lidt overfor denne Regering som overfor nogen anden drive en Opposition, der paa nogen Maade og med nogen Føje kan siges at være systematisk, men vi ville lige saa lidt paa Forhaand afskære os fra at øve saglig Kritik paa hvert et Omraade, hvor vi finde, at Kritik er nødvendig og nyttig.

Hvad angaar de Udtalelser, som ere fremkomne fra andre ærede Medlemmer skal jeg ganske lade dem ligge; kun overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) vil jeg sige, at jeg er enig med ham, naar han udtalte, at det nu anerkendes af alle, at dette Ministerium er et rent og klart Udtryk for Folketingsparlamentarismen. Jeg erkender, at deri er jeg enig, vi have været uenige tidligere om, hvorvidt den foregaaende Regering var en parlamentarisk Regering eller ej, men jeg erkender ganske, at det nuværende Ministerium er et Udtryk for Folketingsparlamentarismen. Men saa tilføjede det ærede Medlem, at det var noget, hvorfor alle nu bøjede sig. Deri har det ærede Medlem ganske Uret. Der er slet ingen, som bøjer sig. Vi anerkende det som et Faktum, som en Kendsgerning, at saaledes er det; vi akceptere Tilstanden som den er, men vi bøje os ikke for den, — slet ikke; og det er der heller ingen Grund til. Hvorom alting er — jeg skal straks slutte disse faa Udtalelser — ønsker jeg for saa vidt den ny Regering til Lykke, som jeg har noget Haab om og ønsker, at den paa Grund af sin Homogenitet — hvis jeg tør bruge dette Udtryk — og paa Grund af, at der formentlig og forhaabentlig vil kunne undgaaes saadanne Divergenser indenfor Regeringen selv, som jo tydelig, efter hvad man kan se har været til i den anden Regering, maa kunne være stærk nok til, bortset fra alt øvrigt,